

Sygn. akt: IV C 1184/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział IV Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Sobkowicz

Protokolant: sekretarz sądowy - Dorota Wołowicz

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) S.A. (...) w W.

o zadośćuczynienie i ustalenie

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. (...) w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 102.000 zł (sto dwa tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 26 listopada 2010 roku do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. zapłaty;

II. ustala odpowiedzialność pozwanego (...) S.A. (...) w W. za szkody mogące wyniknąć w przyszłości u powoda M. S. z tytułu wypadku z dnia 28 maja 2010r.

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od pozwanego (...) S.A. (...) w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 4.131 zł 27 gr. złotych (cztery tysiące sto trzydzieści jeden złotych dwadzieścia siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie;

V. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Okręgowego w Warszawie) kwotę 447 zł 72 gr. (czteryście czterdzieści siedem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) zgodnie z postanowieniem z dnia 8 grudnia 2014r.;

VI. nakazuje zwrócić powodowi M. S. ze Skarbu Państwa (Kasa Sądu Okręgowego w Warszawie) kwotę 483 zł 17 gr (czteryście osiemdziesiąt trzy złote siedemnaście groszy) z tytułu nadpłaconej kwoty na koszty opinii biegłych.

IVC 1184/12

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. (...) w W. kwoty 150.000 zł z tytułu zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 27 października 2010 r. do dnia zapłaty, ustalenie odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące wyniknąć w przyszłości dla powoda z tytułu wypadku z dnia 28 maja 2010r. oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany - (...) S.A. (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 maja 2010r. w miejscowości K. miał miejsce wypadek komunikacyjny, w którym doszło do czołowego zderzenia dwóch pojazdów i w którym uczestniczył powód M. S.. Bezpośrednio po wypadku wezwana karetka pogotowia przewiozła powoda do szpitala przy ul. (...) w W.. W wyniku wypadku u powoda doszło do uszkodzenia aorty zstępującej, stłuczenia mózgu i klatki piersiowej, krwiaka śródpiersia, krwiaka podpajęczynówkowego lewego płata czołowego, złamania kłykcia potylicznego, złamania 4 i 5 żebra po stronie prawej, zwichnięcia tylnego panewki stawu biodrowego prawego. Przy przyjęciu do szpitala stan powoda był ciężki i po ustabilizowaniu i zdiagnozowaniu powód został przewieziony do szpitala przy ul. (...) w W. celem zastentowania uszkodzonej aorty zstępującej. W szpitalu przy ul. (...) powód miał przeprowadzoną operację pęknięcia aorty przez wprowadzenie stentgraftu i w dniu 31 maja 2010r. ponownie został przewieziony do szpitala przy ul. (...) w stanie ogólnym ciężkim. Powód został wypisany ze szpitala w dniu 17 czerwca 2010r. do dalszego leczenia w (...) K. (dokumentacja ze szpitali k.16-23).

W (...) w K. powód przebywał do 14 lipca 2010r. i został wypisany z zaleceniami kontroli w poradni naczyniowej, ortopedycznej, chodzeniem bez obciążania stawu biodrowego przez 6 miesięcy od urazu i kontynuacją ćwiczeń według wzoru szpitalnego (karta informacyjna k.31).

W dacie wypadku powód miał 18 lat, chodził do II klasy technikum samochodowego i szkołę ukończył w 2012r., w terminie. Od wypadku powód odczuwa bóle kręgosłupa, kości, stawu biodrowego. Ma tiki nerwowe - mruganie oczami, kłopoty z pamięcią, jest nerwowy, rozdrażniony. Po ukończeniu szkoły powód pracował w sklepie spożywczym swojego ojca, jeździł po towar, metkował towar, wykładał towar na półki sklepowe.

Stentgraft aorty nie będzie usuwany, ale konieczna jest jego kontrola.

Ortopeda poinformował powoda, że w związku z uszkodzeniem stawu biodrowego w przyszłości będzie konieczne wszczęcie endoprotezy.

Przed wypadkiem powód grał w piłkę nożną, chodził na siłownię, jeździł na motokrosie, a po wypadku nie uprawia już tych sportów tylko czasami raz na miesiąc, raz na dwa miesiące chodzi na pływalnię. Powód jest pod opieką lekarza neurologa i chodzi na wizytę raz na 2 miesiące. Powód odczuwa bóle stawu biodrowego codziennie i bóle szyjnego odcinka kręgosłupa, jest rozdrażniony, nerwowy, denerwuje się drobnymi rzeczami, denerwuje go płacz dziecka, jest pobudzony. W związku z wypadkiem powód nie przyjmuje żadnych leków. Powód ma zaburzenia pamięci, ma nadciśnienie i z powodu nadciśnienia w 2013r. był w szpitalu w A. przez kilka tygodni. Po wypadku powód zaczął ponownie samochodem w połowie 2011 r. Powód nie korzysta z pomocy psychologa (przesłuchanie powoda k.92-93 i k.492-493).

Po powrocie powoda do domu ze szpitala i rehabilitacji w K. do powoda do domu przez miesiąc przychodził rehabilitant i rehabilitacja odbywała się na leżąco, a przy pomocy kul powód chodził do toalety. Powód po wypadku kiedy już mógł się poruszać pomagał w pracach domowych, czasami grabił trawnik. Do lutego 2013r. powód był uznany za niezdolnego do pracy i pobierał rentę. W listopadzie 2011 r. powód wrócił do szkoły, ale miał nauczanie indywidualne i szkołę skończył w terminie tj. w czerwcu 2012r. Na wizycie u psychiatry powód był raz. W dzieciństwie powód miał w szpitalu na ul. (...) w W. stwierdzone (...) i do 18 roku życia chodził na wizyty do lekarza psychiatry na ul. (...) z powodu (...). Powód ma dolegliwości bólowe kości, bioder, kręgosłupa, ale nie przyjmuje żadnych leków. Powód chodził na wizyty lekarskie do neurologa (zeznania świadków J. S. (1) i J. S. (2) (k.100-101 – płyta z rozprawy z dnia 6 maja 2013r. historia choroby z Instytutu (...) k.135-143).

Orzeczeniem z dnia 5 października 2010r. powód został zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności i orzeczenie to wydano na okres do 31 października 2011r. (orzeczenie k.31), a następnie lekarz orzecznik ZUS wydał orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy powoda do 28 lutego 2013r. (k.34).

Poradnia psychologiczno-pedagogiczna w dniu 25 sierpnia 2010r. wydała orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania powoda na I semestr roku szkolnego 2010/2011 (k.33).

Dnia 18 października 2010r. powód zgłosił szkodę (...) S.A. (...) w W. (poprzednikowi pozwanego) wnosząc o przyznania m.in. zadośćuczynienia w wysokości 200.000 zł (k.35-42). Pismo to wpłynęło do (...) w dniu 26 października 2010r. (w aktach szkodowych).

Orzeczeniem z dnia 13 listopada 2010r. lekarz orzecznik wydający opinię lekarską w trakcie postępowania likwidującego szkodę uznał 36% uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z wypadkiem (opinia w aktach szkodowych).

(...) S.A. (...) w W. 23 listopada 2010r. przyznało powodowi z tytułu zadośćuczynienia bezsporną kwotę 10.000 zł, informując, że końcowe stanowisko będzie przedstawione po zapoznaniu się z pełną dokumentacją z postępowania karnego (k.43).

Pismem z dnia 11 lutego 2011r. (...) S.A. (...) w W. poinformowało powoda, że zgromadzona dokumentacja pozwoliła na przyznanie bezspornej dodatkowej kwoty 20.00 zł z tytułu zadośćuczynienia i końcowe stanowisko zajmie po wglądzie w dokumentację w sprawie karnej, w tym opinię biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków (k.45).

Kolejnym pismem z dnia 1 sierpnia 2011r. (...) S.A. (...) w W. poinformowało powoda, że z tytułu zadośćuczynienia przyznana została kwota 48.000 zł i do dopłaty pozostaje kwota 18.000 zł (k.48-49), a następnie pismem z dnia 16 stycznia 2012r., że sprawa została zakończona stanowiskiem wyrażonym w piśmie z dnia 1 sierpnia 2011r. (k.50).

Po przebytych urazach wielonarządowych powód cierpi na zaburzenia adaptacyjne i zdradza objawy organicznych zaburzeń osobowości (opinia biegłego psychiatry k. 124-126). Po wypadku z dnia 28 maja 2010r. powód cierpi na organiczne zaburzenia osobowości (zaburzenia pamięci, wzmożona drażliwość, konfliktowość, zmienność nastroju z przewagą obniżonego) oraz na zaburzenia adaptacyjne. Na skutek obrażeń ośrodkowego układu nerwowego powód doznał 50% trwałego uszczerbku na zdrowiu (opinia uzupełniająca biegłego psychiatry k.339-340).

Przez parę miesięcy po wypadku powód miał częste i nasilone objawy bólowe dotyczące głowy, kręgosłupa szyjnego i częste zawroty głowy, częstotliwość tych objawów zmalała, ale nadal występują i nie ustąpią całkowicie i powód nie osiągnie stanu zdrowia sprzed wypadku pod względem neurologicznym. Problemy adaptacyjne powoda są znaczne i nadal boryka się z niemożliwością zaakceptowania swojej sytuacji, nie może pogodzić się z ograniczeniami fizycznymi, brakiem możliwości uprawiania sportu, zmianą trybu życia, kłopotami z zapamiętywaniem i koncentracją, czuje się gorszy, ma niską samoocenę, uważa, że nie ma perspektyw na przyszłość i trwały uszczerbek na zdrowiu ze względów neurologicznych wynosi 7 % (opinia biegłej neurolog k.155-159).

W zakresie chirurgii naczyniowej powód doznał 10% uszczerbku na zdrowiu. Wykonanie u powoda stengraftu aorty pozwala na powrót do zwykłych czynności życiowych po upływie 4-6 tygodni, ale nie jest równoznaczne z możliwością pełnego powrotu do czynności wymagających zwiększonych wysiłków fizycznych związanych z uprawianiem sportu, dźwiganiem ciężarów i tego typu operacja wymaga kontroli ambulatoryjnej raz na 12 miesięcy. Założony do aorty stentgraft na stałe pozostanie w świetle aorty (opinia biegłego chirurga naczyniowego k.199-203).

Aktualny stan sprawności narządu ruchu powoda jest dobry, nie ma istotnego upośledzenia funkcji prawej kończyny dolnej w wyniku zwknięcia tylnego biodra prawego, ale w przyszłości należy spodziewać się wcześniejszego rozwoju pourazowego degeneracyjnego stawu biodrowego prawego, które z czasem może doprowadzić do zaburzenia funkcji kończyny prawej dolnej do stopnia mogącego rodzić potrzebę interwencji chirurgicznej np. endoprotezoplastyki biodra prawego. Powód miał unieruchomienie kręgosłupa szyjnego kołnierzem ortopedycznym. Trwały uszczerbek

na zdrowiu powoda z powodu urazu biodra prawego wynosi 10%. Ból i cierpienie w największym stopniu powód odczuwał przez okres miesiąca po wypadku, później ból stopniowo ulegał zmniejszeniu wraz z postępem leczenia i ustąpił po rehabilitacji. Po powrocie do domu powód wymagał opieki innych osób przy czynnościach dnia codziennego jak sprzątanie, lokomocja, przygotowywanie posiłków, robienie zakupów w wymiarze 4 godziny dziennie w okresie od 14 lipca 2010r. do 30 listopada 2010r. Powód ze względów ortopedycznych wymaga okresowo dalszego leczenia rehabilitacyjnego, co może przeciwdziałać dalszym zmianom zwyrodnieniowym. Rehabilitacja powinna być kompleksowa, ciągła i podlegać modyfikacji w trakcie trwania. Odczuwany dyskomfort i bóle powoda są na poziomie 2 w 11- stopniowej skali VAS (opinia biegłego ortopedy k.216-238, opinia uzupełniająca biegłego ortopedy k.267-270).

Z powodu organicznych zmian w ośrodkowym układzie nerwowym w wyniku wypadku doszło u powoda do upośledzenia procesów poznawczych (pamięć, koncentracja), a także organicznych zmian osobowości (drażliwość, konfliktowość, obniżenie samooceny, zaburzenia nastroju). Objawy te wymagają leczenia psychoterapią, a rokowania na przyszłość częściowo zależą od efektów terapii, częściowo mają charakter trwały. Skutki wypadku wpłynęły negatywnie na życie i funkcjonowanie powoda, ograniczenie w czynnościach wymagających wysiłku fizycznego, uprawianie sportów, poczucie pełnosprawności (opinia biegłego psychologa k.294-296).

Stałe korzystanie przez powoda z pomocy psychologicznej po zdarzeniu z dnia 28 maja 2010r. miałyby wpływ na obecny stan psychiczny powoda i na długość okresu ustępowania zaburzeń powoda. Okoliczność, że powód zaprzestał leczenie psychologicznego po wypadku ma wpływa na obecny stan psychiczny powoda, obecny stan psychiczny powoda może wpływać negatywnie na jego dalszą egzystencję przy założeniu, że powód nie korzysta z pomocy psychologicznej. Rokowania dotyczące powrotu powoda do równowagi psychicznej przy założeniu, że powód korzysta z pomocy psychologicznej mogą być pomyślne (opinia uzupełniająca biegłego psychologa k.316).

Analiza techniczno-medyczna całości przypadku pozwala na wnioskowanie, że w przedmiotowym wypadku komunikacyjnym powód nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa, ale zarówno przy zapięciu jak i niezapięciu pasów bezpieczeństwa obrażenia byłyby podobne i związane jest to głównie wyraźnym przemieszczeniem się elementów nadwozia w kierunku miejsca zajmowanego przez powoda. Przestrzeń pasażerska nadwozia, w której znajdował się powód została zdeformowana do wewnątrz i taka sytuacja mimo prawidłowego zastosowania pasów bezpieczeństwa mogła nie zapewnić ochrony systemu bezpieczeństwa biernego. Takie przemieszczenie się elementów twardych mogło doprowadzić nawet przy prawidłowo zapiętych pasach bezpieczeństwa do zwichnięcia tylnego prawego stawu z oderwaniem fragmentów kostnych. Obrażenia głowy, klatki piersiowej także mogły powstać u powoda nawet przy prawidłowo zapiętych pasach, bowiem istniała możliwość urazu tych okolic ciała w kolejnych okresach zdarzenia kiedy kierunki wektorów przyspieszeń bezwładności działały ku stronie prawej i do boku. Obrażenie najpoważniejsze u powoda w postaci uszkodzenia aorty realizuje się niezależnie od zapięcia pasami (łączna opinia biegłych z zakresu medycyny sądowej i z zakresu rekonstrukcji wypadków k.375- 406).

Kierowca pojazdu, w którym jechał powód nie miał w dacie wypadku prawa jazdy, był trzeźwy. Powód w wyniku wypadku był zakleszczony w samochodzie, raczej nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa (protokół przesłuchania K. N. w Komendzie Policji w P. k.458-460).

Powód ma przewlekłe bóle karku, bóle stawu biodrowego i kolanowego lewego, jest pod opieką (...), (...) oczekuje na leczenie w Oddziale (...) (zaświadczenie lekarskie k.490).

Od stycznia 2015r. powód pracuje w hurtowni drobiu, jeździ wózkami widłowym, odbiera towar z samochodów ciężarowych i zarabia łącznie z premią 2.200-2.300 zł miesięcznie. Partnerka powoda ma z tytułu zasiłku na dzieci i dodatku 500 + dochody w wysokości 1.000 zł miesięcznie. Powód obecnie mieszka w W., ma 2 małych dzieci (przesłuchanie powoda k.492-493).

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda jest częściowo uzasadnione.

Powód w niniejszej sprawie wnosi o zasądzenie od pozwanego kwoty 150.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wyniku wypadku z dnia 28 maja 2010r.

Zgodnie z art. 445 § 1 k.c. Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych przy uwzględnieniu przez Sąd wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma charakter kompensacyjny, jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Powinno ono uwzględniać doznaną krzywdę przez poszkodowanego, na którą składają się cierpienia psychiczne polegające na ujemnych uczuciach przeżywanych w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia.

Odnosząc powyższe do ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie należy stwierdzić, że powód w wyniku wypadku z dnia 28 maja 2010r. doznał uszkodzenia aorty zstępującej, stłuczenia mózgu i klatki piersiowej, krwiaka śródpiersia, krwiaka podpajęczynówkowego lewego płata czołowego, złamania kłykcia potylicznego, złamania 4 i 5 żebra po stronie prawej, zwłknięcia tylnego panewki stawu biodrowego prawego, miał przeprowadzoną operację pęknięcia aorty przez wprowadzenie stentgraftu. W szpitalu przebywał do dnia 17 czerwca 2010r. i został wypisany do dalszego leczenia w (...) w K., gdzie przebywał do 14 lipca 2010r. i został wypisany z zaleceniami kontroli w poradni naczyniowej, ortopedycznej, chodzeniem bez obciążania stawu biodrowego przez 6 miesięcy od urazu i kontynuacją ćwiczeń według wzoru szpitalnego.

Po opuszczeniu szpitala powód miał rehabilitację w domu, przychodził do niego przez miesiąc rehabilitant. Od wypadku powód odczuwa bóle kręgosłupa, kości, codziennie bóle stawu biodrowego. Ma tiki nerwowe - mruganie oczami, kłopoty z pamięcią, jest nerwowy, rozdrażniony, denerwuje się drobnymi rzeczami, denerwuje go płacz dziecka, jest pobudzony. Powód wrócił do szkoły w listopadzie 2010r. i miał indywidualne nauczanie. W dzieciństwie miał stwierdzone (...) i do 18 roku życia z tego powodu był pod opieką psychiatry. Powód w terminie ukończył naukę w szkole, od połowy roku 2011 jeździ samochodem jako kierowca.

Przed wypadkiem powód grał w piłkę nożną, chodził na siłownię, jeździł na motokrosie, a po wypadku nie uprawia już tych sportów tylko czasami raz na miesiąc, raz na dwa miesiące chodzi na pływalnię.

Wszystkie te fakty wynikały z zeznań świadków J. S. (1) i J. S. (2) oraz przesłuchania powoda.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, które są spójne, wzajemnie uzupełniając się, znalazły potwierdzenie w przesłuchaniu powoda, a przede wszystkim w dołączonych do akt dokumentach.

Ponadto w wyniku wypadku powód doznał łącznie 77% uszczerbku na zdrowiu. Uszczerbek na zdrowiu powoda wynikał z opinii biegłych, które są rzetelne, wnikliwie i należycie uzasadnione. Ponadto z opinii biegłego psychiatry wynika, że powód cierpi na organiczne zaburzenia osobowości (zaburzenia pamięci, wzmożona drażliwość, konfliktowość, zmienność nastroju z przewagą obniżonego) oraz na zaburzenia adaptacyjne, z opinii biegłej neurolog wynika, że powód miał nasilone objawy bólowe dotyczące głowy, kręgosłupa szyjnego i częste zawroty głowy, częstotliwość tych objawów zmalała, ale nadal występują i nie ustąpią całkowicie i powód nie osiągnie stanu zdrowia sprzed wypadku pod względem neurologicznym. Problemy adaptacyjne powoda są znaczne i nadal boryka się z niemożliwością zaakceptowania swojej sytuacji, nie może pogodzić się z ograniczeniami fizycznymi, brakiem możliwości uprawiania sportu, zmianą trybu życia, kłopotami z zapamiętywaniem i koncentracją, czuje się gorszy ma niską samoocenę, uważa, że nie ma perspektyw na przyszłość.

Z kolei z opinii biegłego chirurga chirurgii naczyniowej wynika, że wykonanie u powoda stentgraftu aorty pozwala na powrót do zwykłych czynności życiowych, ale nie jest równoznaczne z możliwością pełnego powrotu do czynności wymagających zwiększonych wysiłków fizycznych związanych z uprawianiem sportu, dźwiganiem ciężarów i tego typu operacja wymaga kontroli ambulatoryjnej raz na 12 miesięcy. Założony do aorty stentgraft na stałe pozostanie w świetle aorty. Natomiast biegły ortopeda stwierdził, że aktualny stan sprawności narządu ruchu powoda jest dobry,

nie ma istotnego upośledzenia funkcji prawej kończyny dolnej w wyniku zwichnięcia tylnego biodra prawego, ale w przyszłości należy spodziewać się wcześniejszego rozwoju pourazowego degeneracyjnego stawu biodrowego prawego, które z czasem może doprowadzić do zaburzenia funkcji kończyny prawej dolnej do stopnia mogącego rodzić potrzebę interwencji chirurgicznej np. endoprotezoplastyki biodra prawego. Powód ze względów ortopedycznych wymaga okresowo dalszego leczenia rehabilitacyjnego, co może przeciwdziałać dalszym zmianom zwyrodnieniowym.

Skutki wypadku według opinii biegłej psycholog wpłynęły negatywnie na życie i funkcjonowanie powoda, ograniczenie w czynnościach wymagających wysiłku fizycznego, uprawianie sportów, poczucie pełnosprawności.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania opinii biegłych, które po uzupełnieniu i wyjaśnieniu zgłoszonych zastrzeżeń również nie były kwestionowane przez strony.

Określając wysokość zadośćuczynienia Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności, a więc uszczerbek na zdrowiu powoda, okres pobytu w szpitalu i (...), dolegliwości jakie powód odczuwa w związku z wypadkiem, wiek powoda, jego obecny stan zdrowia, fakt, że wymaga dalszego leczenia neurologicznego, rehabilitacji i psychoterapii, okres uznania powoda za całkowicie niezdolnego do pracy, fakt ukończenia przez powoda nauki w terminie, to, że od początku lub połowy 2011r. jeździ sam jako kierowca, a więc nie ma urazu tego typu, fakt otrzymania od ubezpieczyciela kwoty 48.000 zł z tytułu zadośćuczynienia. Ponadto Sąd wziął pod uwagę to, że biegli psychiatra i psycholog oraz powód podają, że powód jest drażliwy, konfliktowy, ma zmienne nastroje, ale zdaniem Sądu nie tylko wypadek przyczynił się do nerwowości powoda, gdyż powód do 18 roku życia, a więc w zasadzie do wypadku miał zdiagnozowane (...) i z tego powodu leczył się u psychiatry.

Biorąc te wszystkie okoliczności pod uwagę Sąd uznał, że kwota 102.000 złotych z tytułu zadośćuczynienia, oprócz kwoty wypłaconej przez (...), jest adekwatna do wszystkich okoliczności, o jakich mowa wyżej, w szczególności rozmiaru szkody, jakiej doznał powód oraz spełnia swój kompensacyjny charakter.

Powód żąda odsetek od dochodzonej kwoty z tytułu zadośćuczynienia od dnia 27 października 2010r. Uzasadniając żądanie odsetek powód podaje, że roszczenie w kwocie 200.000 zł z tytułu zadośćuczynienia zostało zgłoszone pozwanemu w dniu 26 października 2010r. i od 27 października 2010r. pozwany pozostaje w zwłoce.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. wierzycielowi przysługują odsetki za opóźnienie dłużnika niezależnie od tego czy opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności i niezależnie od tego czy skutek opóźnienia wierzyciel poniósł szkodę.

Fakt, iż Sąd ustala wysokość zadośćuczynienia na dzień orzekania o nim nie znosi przepisu art.481 § 1 k.c., co do wyrażonej w nim zasady należności odsetek ustawowych od daty wymagalności świadczenia.

Powód zgłosił swoje roszczenia do ubezpieczyciela w dniu 26 października 2010 r., w dniu 13 listopada 2010r. lekarz orzecznik ustalił uszczerbek na zdrowiu powoda w wysokości 36 %, kwotę 10.000 zł (...) wypłacił powodowi 23 listopada 2010r., następną kwotę 20.000 zł w dniu 11 lutego 2011r. i pozostałą kwotę 18.000 zł w dniu 1 sierpnia 2011r.

Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

§ 2. Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1.

Wypłacając poszczególne kwoty powodowi (...) informował powoda, iż końcowe stanowisko będzie przedstawione po zapoznaniu się z pełną dokumentacją z postępowania karnego, w tym opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków.

Jak wynika z akt szkodowych ubezpieczyciel zwracał się do prokuratury, a następnie do sądu o wydanie zgody na wgląd do akt (z tym, że do Sądu dopiero w czerwcu 2011r.), opinia Laboratorium Kryminalistycznego (...) jest z dnia 29 kwietnia 2011r. i wpłynęła do (...) w P. 6 maja 2011r.

Zdaniem Sądu już po wydaniu opinii przez lekarza orzecznika i ustaleniu 36% uszczerbku na zdrowiu powoda kwota zadośćuczynienia wypłacona przez (...) winna być wyższa. Więc skoro zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku termin ten upłynął 25 listopada 2010r.

Wobec tego, iż zadaniem Sądu kwoty wypłacone przez pozwanego powodowi winny być wyższe, a powód występował o wyższą kwotę z tytułu zadośćuczynienia uzasadnione jest żądanie powoda w zakresie odsetek od dnia 26 listopada 2010r. zgodnie z art. 481 k.c. i art. 817 k.c.

Oprócz kwoty z tytułu zadośćuczynienia powód domaga się ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za szkody mogące wyniknąć w przyszłości dla powoda z tytułu wypadku z dnia 28 maja 2010r.

Jak wynika z opinii biegłego ortopedy w przyszłości należy spodziewać się wcześniejszego rozwoju pourazowego degeneracyjnego stawu biodrowego prawego, które z czasem może doprowadzić do zaburzenia funkcji kończyny prawej dolnej do stopnia mogącego rodzić potrzebę interwencji chirurgicznej np. endoprotezoplastyki biodra prawego.

Wobec powyższego uzasadnione jest zdaniem Sądu ustalenie odpowiedzialności pozwanego za skutki na przyszłość.

Z tych wszystkich względów Sąd uwzględnił roszczenie powoda w kwocie 102.000 zł z odsetkami od dnia 26 listopada 2010r. do dnia zapłaty z tytułu zadośćuczynienia oraz w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku z dnia 28 maja 2010r. zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. uwzględniając koszty należne powodowi i pozwanemu, ale wobec tego, iż koszty należne powodowi od pozwanego były wyższe niż koszty należne pozwanemu od powoda Sąd od kosztów należnych powodowi odjął koszty należne pozwanemu i zasądził na rzecz powoda od pozwanego powstałą różnicę.

Z uwagi na to, że pozwany nie wpłacił kwoty 447 zł 72 gr., do której wpłacenia był zobowiązany zgodnie z postanowieniem Sądu z dnia 8 grudnia 2014r. Sąd nakazał pobranie od tej kwoty od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa i rozliczył tę kwotę kosztów między stronami.

Wobec tego, iż kwota 175 zł 83 gr. została wypłacona biegłemu ze Skarbu Państwa Sąd zwrócił powodowi ze Skarbu Państwa kwotę nadpłaconej zaliczki na opinie biegłych po odjęciu kwoty wypłaconej biegłemu i również rozliczył tę kwotę kosztów między stronami.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji.